

Jo De Smedt. Kuscheltiere. Kultur/Alt Aussee. L'histoire Belge. Cafépraat vol. II. Pamela Anderson. Do you charge by the inch? White Trash Convention. Pour Allah. Oui, Jacques, je t'aime, Serpent pas Cobra, Samantha Fox. Tablo de Sjas... Het lijken wel tot de verbeelding sprekende namen voor al even spraakmakende rockgroepen. Zoals mijn absolute favoriet uit de nineties: 'TMBG/They might be giants'! Of hoe de ogenschijnlijke futiliteit van een detail kan leiden tot een impressionant geheel. Inderdaad, u hebt het wellicht begrepen: de controverse en de schijnbaar ondraaglijke lichtheid van Jo De Smedt's oeuvre laten zich ook vertalen in de letterkundige spelerei van zijn absurde titelgeving. Je zou hem met heel wat omschrijvingen kunnen opzadelen. 'Onverzettelijke post-dadaïst' bijvoorbeeld of 'verwoede hergebruiker van geleende beelden', maar er is duidelijk veel meer aan de hand. Al zit er een zekere 'onzichtbare inkapseling' in zijn werk, verborgen zijn de boodschappen en vormelijke alliteraties zeker niet. Althans, wanneer je als toeschouwer de wil hebt om doorheen deze picturale voor-gevel te prikken. Jo is een bespeler van betekenissen, een semantische pokeraar, de uit het niets opdoemende 'Joker' die je telkens weer op het verkeerde been zet om dan snel –maar wel slechts voor even– van het toneel te verdwijnen. De slimme en onconventionele manier waarmee hij zijn verzameld materiaal bespeelt, toont zijn artistieke diversiteit, zijn eerlijkheid ook, wars van taboes en oneigenlijke conceptuele duiding. En al schuilen er veel maatschappelijke en cultuurhistorische verwijzingen in zijn werk, het blijft steeds uitnodigend toegankelijk, soms voorzien van een erotische kwinkslag of één of andere absurde, figuurlijke uppercut. Jo is een beeldenmenger pur sang en schuwt techniek noch kritiek. Hij schildert, tekent, modelleert en drukt, toch is hij geen schilder, tekenaar noch beeldhouwer of grafieker. Hij is een actuele multi-medialist –niet in de technologische zin– maar wel in de zin van de 'totaalkunstenaar', wars van trends en stijlen, wars van wat curatoren en galeriehouders van hem zouden kunnen verwachten. Jo is ook een inhoudelijke picturalist, die als geen ander een scherp oog houdt op actuele evoluties en die met een even scherpe signatuur de wereld naar zijn hand zet. Wat dacht je van: 'Comic Jo', de baarlijke kwelduivel van de zichzelf verheerlijkende kunstscène. Ach, Jo lust er wel pap van, Jo schuwt de controverse niet... Jo knijpt de katjes niet in het donker, al raden we je aan om dit met dit boekje wel te doen. **Hugo Puttaert**, augustus 2009